

Burası TKP'nin Sesi:

11.5.76

S.D. Bu yayınıımızda "Provokasyon nedir ? " başlıklı yorumumuzu, "Maoculara karşı savaş " ~~xxx~~, "İşçi dayanışması" başlıklı yazılarımızı, TKP MK organı "Atılım" gazetesinin Mayıs sayısında yer alan "Teknik elemanların savaşımı" başlıklı yazıyı dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin Sesi. S.D. Önce "Provokasyon nedir ? " başlıklı yorumumuzu veriyoruz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

11.V.1976 Er

MAOCULARA KARŞI SAVAŞ

Dünya devrim hareketi durmadan gelişiyor.Devrim hareketinin üç temel kolu olan dünya sosyalist sistemi,kapitalist ülkeler işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş savaşı veren güçlerin etkileşmesi ve eylembirliği sürekli güçleniyor. Dünyadaki tüm gerici,faşist güçler,emperyalist çevreler ve bunların bağlaştığı olan Maocular devrim hareketinin bu gelişmesini durdurmak için ellerinden geleni yapıyorlar.

Maocular devrim hareketinin bu üç temel gücü arasındaki eylembirliğini zayıflatmak,bunları birbirine düşürmek,devrim hareketinin gelişmesini baltalamak için yıllardır yoğun bir eylem göstermektedirler.Bunların en fazla üzerinde durdukları sorun da ulusal kurtuluş savaşını gerçek bağlaşıklarından,diğer devrimci güçlerden yalıtmaktır.

Pekin yöneticileri 1960'ların başında ulusal kurtuluş savaşı veren Asya,Afrika ve Latin Amerika halklarına karşı tutumlarını,yani bu halk-

ların anti-emperyalist savaşını, birlik uğrunda savaşını, ~~uluslara~~ uluslararası tartışmalı sorunları görüşmeler yoluyla çözme çabalarını destekleyeceklerini, bu ülkelerin egemenliklerine saygılı olacaklarını bildirmişlerdi. Ardan geçen bu 15 yıl açıkça göstermiştir ki, Pekin yöneticileri bunlardan hiç birini uygulamamış, söylediklerinin tam tersini yapmışlardır. Mao kliği bu ülkelerde gerçek yurtseverleri aldatma ve kendinden yana çekme dehemelerine paralel olarak, bu ülkelerde bölücü gruplar, örgütler oluşturma, ilerici örgütleri bölme, yoketme taktiğini uygulamıştır. Pekin yöneticileri Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde en gerici güçleri, örgütleri desteklemişlerdir. Bunların örnekleri çoktur. Maocuların Şili'deki faşist generallerle sarmaş dolaş olmaları, Bangladeş'te yapılan gerici darbeyi açıkça desteklemeleri, Güney Afrika ırkçılarıyla bağlaşımları, Angola'da kurtuluş hareketine karşı olan güçleri, UNİTA ve FNLA gibi gerici örgütleri desteklemeleri, Portekiz'de gerici, karşı-devrimci güçlere arka dayak olmaları bunun açık örnekleridir.

Maocuların bağımsız Angola'nın en azılı düşmanlarının yanında yer aldılar. Bunlar Angola halkının öncü gücüne, yani Angola Halk Kurtuluş Hareketine karşı düşmanca tutumunu, MPLA örgütünü içinden parçalayıp çökertmeye çalışarak, diğer gerici güç ve örgütleri destekliyerek açıkça ortaya koydular. Maocuların destekledikleri gerici örgüt FNLA'nın başındaki Hol- den Roberto şöyle öğünüyordu: "Bütün erlerim Çinliler tarafından eğitildi. Üstelik Çinliler bize kayıtsız şartsız yardım ediyorlar". Fakat bütün bunlar, para etmedi. Gericiler Afrikada en büyük yenilgiye uğradılar. Amma Maocular Güney Afrika ırkçılarıyla ve bunların efendileri Amerikan emperyalizmiyle elele bugün de Angola'ya ve diğer ilerici ülkelere karşı bal- talama, kışkırtma eylemlerini sürdürmektedirler.

Maocular, yıllardır uydurdukları "Süper devletler", "yoksul ve zengin ülkeler" gibi yalanlarla ulusal kurtuluş savaşı veren ~~xxx~~ halkları gerçek dostlarından, sağlam bağlaşıklarından yalıtmaya çalışmışlardır. Fakat artık

halklar bunların ne kadar uydurma, gerçeklere ne kadar aykırı olduğunu kendi deneyleriyle görmektedir. Marksizm-leninizmle çoktan iliştirğini ~~kı~~ kesen, bölücülük politikaları ve ideolojik kışkırtmalarıyla uluslararası komünist hareketine büyük zararlar veren Maocuların yalnız sosyalizmin ve uluslararası işçi sınıfının çıkarlarına ihanet etmekle kalmayıp, ulusal kurtuluş hareketinin çıkarlarına da ihanet ettiğini, emperyalistler ve ırkçılarla aynı cephede yer aldığını görmektedir.

İlerici ^{devrimci} güçlerin karşı-devrimci bir akım olan Maoculuğa karşı savaşı ~~amansızca~~ sürmektedir. Bu savaş yeni yeni başarılarla ulaşmaktadır. Utkular kazanmaktadır. Bu savaş sayesinde Maocuların tuzağına düşmüş gerçek yurt-severler Maoculuğun içyüzünü görmekte ve buna karşı savaşa geçmektedirler. 1960 yılları ortalarında Peru Komünist Partisinden ayrılan bir grup yeni parti kurddığını ~~kı~~ açıklamıştı. Bu yılın başında Lima'da ~~toplanma~~ bu partinin kongresi yapıldı. Kongre bir bildiri yayınlayarak

partinin dağıldığını resmen bildirdi. Yayınlanan bildiride özetle şöyle denilmektedir: "Maoizme dayanılarak işçi sınıfının devrimci örgütü kurulamaz. Çünkü Maoizm bir küçük burjuva ideolojisi ve emperyalizm tarafından ilerici, demokartik ve devrimci hareketleri parçalamak için kullanılmaktadır. Dünya komünist ve işçi hareketinin parçalanmasından biricik sorumlu Maoculardır. Pekin, dünya komünist ve işçi hareketi içinde bölücülük yapmakta, serüvenci bir politika izlemektedir. Pekin'in dış politikasının ana doğrultusu dünyadaki olumlu gelişmeleri baltalamak, dünyada yumuşama sürecini torpillemek ve dünya devrim sürecinin gelişmesini engellemektir. Bunu Latin Amerika ülkelerinde ve Pekin'in kontrolündeki Maocuların eylemleri de doğrulamaktadır. Bunlar her yerde karşı-devrimci güçlerle birleşmektedirler.

Tüm ilerici ler, devrimciler, komünistler bizim hatamızı, bizim yanlışlarımızı, bu üzücü deneyi gözönünde bulundurmalı ve Maocuların ağına düşmemelidirler.

TKP'nin SESİ :

12.5.1976 Nec.

Yirminci yüzyılda kölelik (3)

S.D. Şimdi, "Yirminci yüzyılda kölelik" dizimizin "İşçi dayanışması" başlıklı bölümünü veriyoruz:

Batı Avrupaki işçilerimiz işçi dayanışmasının en güzel ve en somut örneğini 1976'nın 1 Mayıs'ında, düzenli, yığinsal ve örgütlü bir biçimde ~~kattı~~ yürüyüş ve toplantılarına katılarak verdiler. Yerli işçilerle, diğer uluslardan emekçilerle omuz-omuz yürüdüler, kendi öz istekleriyle birlikte tüm insanlığın özlemini çektiği barış, güvenlik ve halklar arasında dostluk sloganlarını haykırdılar.

Batı Almanya, Fransa, Belçika, Hollanda İngiltere ve İsveçte düzenlenen 1 Mayıs gösteri ve toplantılarına işçilerimiz en başta "Yerli yabancı işçi ayırımına son! Eşit haklar istiyoruz! sloganını haykırdılar. Bu sloganın ışığında ve bilincinde yerli olsun, yabancı

olsun tüm işçilerin birlik ve dayanışma içinde savaş yürütmelerini istediler.

Burjuva basım, radyo ve ^{te}levizyonu, burjuva ideologları "eşitlik" sözcüğünü dillerinden düşürmüyorlar. Burjuva devletlerinin Anayasalarında ve diğer yasalarında da bu sözcüğe ^{x bere}sık sık rastlamak mümkün. Örneğin Federal Almanya iş yasasında "yerli-yabancı" ayırımı diye bir şey yok, hatta "yabancı işçi, yerli işçiyle sosyal bakımdan eşittir" deniliyor.

Fakat gerçekler bunun tam ^{termini} ~~aksini~~ gösteriyor. Ücretlerden tutun da konut, ~~ve~~ oturma ve çalışma haklarına kadar her yerde korkunç bir eşitsizlik göze çarpıyor. Önce ücretleri ele alalım. Aynı işi yapan bir yabancı işçi yerli işçiden yüzde 70-75 daha az ücret almaktadır. Batı Almanya'nın ^mHaburg kentinde Alman Sendikalar Birliğince yayınlanan ve yabancı işçilerin ücretlerini inceleyen bir ~~broşürde~~ broşürde

Maden işkolunda, tekstil, inşaat ve otomobil endüstrisinde çalışan yabancı işçiler, aynı işi yaptıkları halde, yerli işçilerden yüzde 68 daha az ücret almaktadırlar. Yabancı işçi eğer kadın işçiyse bu oran yüzde 50'ye düşmektedir. Yine ~~xx~~ aynı broşürde belirtildiğine göre, sendikalaşmanın zayıf olduğu işyerlerinde yabancı işçilerin gaddarca sömürülmektedir. Bunun tipik örneği Taunusştayndaki "ELES" çorap fabrikasıdır. Bu fabrikanın patronu özellikle yabancı kadın işçisi çalıştırmaktadır. Bu işçiler arasında Türkiyeli ve Yunan kadın işçileri çoğunluktadır. Patron bu yabancı kadın işçileri günde 12 hatta 15 saat çalışmaya zorlamıştır. Ayrıca patron 10-12 yaşlarında çocukları da çalıştırmaktadır. İşçilerin aldıkları ücret ise, aynı iş kolunda çalışan kadın işçilerin ücretlerinin yarısı kadardır.

Bu korkunç sömürüye karşı geçen yıl işçiler direnişe geçtiler. Direnişe Türkiyeli ve Yunan kadın işçileri öncülük etti. Patron

patron önce Türkiyeli kadın işçileri, sonra öteki yabancı işçileri işten atmakla tehdit etti. Fakat Eles grevi, bu fabrikada çalışan yabancı işçilerin yürekler acısı durumu batı Alman başında geniş yankılar uyandırdı. Batı Avrupadaki Türkiyeli işçilerimizin, Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu gibi ilerici örgütleri, Alman Komünist Partisi ve ~~ik~~ sendikalar Eles grevini desteklediler. Grevci işçilerle geniş bir dayanışma kampanyası açtılar. Ve sonuçta direniş başarıya ulaştı. Türkiyeli ~~kırk~~ ve öteki uluslardan yabancı işçiler ~~patrona~~ patronu toplu iş sözleşmesi imzalamaya, işçilere ~~baş~~ sendikal ve sosyal haklar tammaya zorladılar. Eles grevi bu bakımdan tüm yabancı işçiler için büyük bir örnek oldu. Bohumdaki Opel fabrika otomobil sıyla, Kölndeki Ford ~~fakır~~ işletmelerinde Türkiyeli işçilerin ~~daya-~~ ~~namalı~~ grevleri de işçi dayanışmasının güzel örnekleri oldu.

Eşitsizlik alanlarından bir başkası da yabancı işçilerin sosyal haklardan yararlanamamasıdır. Örneğin yerli işçiler gibi, yabancı işçilerin ücretlerinden de emeklilik sigortası için yüzde 9, işsizlik sigortası için yüzde 1, Krankenkasse yani hastalık ~~sigortası~~ ücretinin için de yüzde 6 kesilmektedir. Başka bir deyişle işçilerin ~~kurumlarına~~ ^{kurumlarına} ~~bu söz~~ ^{aktarılmaktadır} ~~geçen sigortalara~~ ^{doğrudan} kesilmektedir.

Fakat bu sosyal haklardan yararlanmaya gelince yerli işçiyle yabancı işçi arasında dağ kadar bir eşitsizlik meydana geliyor. Son verilere göre Batı Almanyadaki yabancı işçilerin ücretlerinde ⁿ ^{kurum-} ^{lara} ^{aktarılmıştır.} bu sigortalara 20 milyar ~~Mark~~ ^{kesilmiştir.} Ancak bu dönem içinde ~~yabancı~~ ^{işçiler} Batı Alman sigorta kurumları yabancı işçilere sadece 700 milyon mark ödemişlerdir. Geri kalan 19 milyar 300 milyon mark Batı Alman sigorta kurumlarının kasasında ^{yer almaktadır.} ~~kalmıştır.~~

S.D. Konumuza gelecek yayınlarımızda devam edeceğiz!